

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/182/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114200007
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3114200007.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľky: X. E., bytom I., F.. W. XXXX/XX, proti odporcovi: P. E., bytom I., F.. W. XXXX/XX, o nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie odporcu, proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, zo dňa 02. januára 2014, č.k. 12C/1/2014-5, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvého stupňa rozhodol tak, že nariaďuje predbežné opatrenie nasledovného znenia: "Odporcovi sa ukladá povinnosť dočasne nevstupovať do bytu č. 16, spoločných priestorov a pivničných priestorov bytového domu sup. č. 2750, orientačné číslo 13, na ulici Gen. Svobodu v Trenčíne, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, o obmedzenie užívacieho práva odporcu, k predmetnému bytu, prípadne jeho úplného vylúčenia z užívania predmetného bytu. Navrhovateľke sa ukladá povinnosť podať v lehote 15 dní od prevzatia uznesenia, na súd návrh na začatie konania vo veci samej o obmedzenie užívacieho práva odporcu, k predmetnému bytu, prípadne jeho úplného vylúčenia z užívania predmetného bytu."

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že navrhovateľka žiadala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým by zakázal odporcovi, jej manželovi, dočasne vstupovať do ich spoločného bytu z dôvodu, že odporca sa dopúšťa opakovane fyzických útokov voči navrhovateľke. Naposledy dňa 01.01.2014 sa jej vyhrážal, že ju podreže, keď mu spomenula, že sa s ním chce rozviesť z dôvodu, že požíva alkoholické nápoje, pod vplyvom ktorých je agresívny a vulgárny. Požiadala o pomoc OO PZ v Trenčíne, ktoré odporcu dňa 01.01.2014 o 21:00 hod., vykázalo z predmetného bytu na dobu 48 hodín. Dôvodom nariadenia predbežného opatrenia, je potreba eliminovať kontakt odporcu s navrhovateľkou, ako obeťou domáceho násillia.

Ďalej s odkazom na ust. § 74 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. g/, § 76 ods. 3, § 77 ods. 1 písm. a/, § 77 ods. 3 O.s.p. súd uviedol, že pred vydaním predbežného opatrenia, nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by mal mať zistené, ak by mal vydať konečné rozhodnutie. Obmedzuje sa len na osvedčenie tých najzákladnejších skutočností, aby mohol posúdiť, či tu môže byť nárok, ktorého predbežnú úpravu si okolnosti vyžadujú, či toto právo je porušené, a či na jeho ochranu je potrebné vydanie navrhovaného predbežného opatrenia. V danej veci, navrhovateľka predloženým listinným dôkazom, a to potvrdením o vykázaní zo spoločného bydliska OO PZ Trenčín zo dňa 01.01.2014 č. DU: 12/TN-2014, osvedčila najzákladnejšie skutočnosti, a to existenciu právneho vzťahu medzi účastníkmi, existenciu jej nároku, porušenie jej práva a dôvodnosť návrhu. Súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, v zmysle § 76 ods. 4 O.s.p. Z tohto dôvodu súd návrhu vyhovel. Súčasne uviedol, že podľa § 145 O.s.p., o náhrade trov konania, bude rozhodnuté na návrh navrhovateľky, v konaní vo veci samej.

Rozhodnutie okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, odvolaním napadol odporca a žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie zmenil a to tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietne, prípadne, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil. Podľa jeho názoru, navrhovateľka neosvedčila dostatočne danosť práva a potrebu predbežnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, pretože okrem jej tvrdenia, že sa odporca voči nej dopúšťa fyzických útokov, bije ju, vyhráža sa jej zabitím, požíva alkoholické nápoje, po požití ktorých je agresívny a vulgárny a potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija, nepredložila žiadne dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že odporca je vo vzťahu k nej, dôvodne podozrivý z páchania fyzického, alebo psychického násillia. Podľa neho, nebol predložený žiadny doklad, ktorý by potvrdzoval, že v deň vykázania zo spoločného bydliska, sa odporca k navrhovateľke choval agresívne a násilne a už vôbec nie, že sa takto k navrhovateľke chová dlhodobo. Takýto dôkaz, podľa jeho názoru predložený byť nemohol, pretože by sa nezakladal na pravde a tieto skutočnosti vyplývajú iba z tvrdenia navrhovateľky. Uviedol, že v byte, do ktorého má zákaz vstupu, žijú s navrhovateľkou dlhé roky ako manželia, pričom táto nepreukázala, že incident, na základe ktorého bol príslušníkmi policajného zboru vykázaný zo spoločného obydlija, nebol len jednorazovou záležitosťou. Uviedol, že išlo o bežnú manželskú hádku, ktorej spúšťačom, bola navrhovateľkina dlhodobá nevera s viacerými mužmi. Nepoprel, že vzájomne medzi sebou pri tejto hádke, použili aj vulgárne výrazy, avšak žiadneho násillia a už vôbec nie fyzického, sa voči nej v uvedený deň, ani nikdy predtým, nedopustil. Nepoprel, že vzťahy medzi nimi sú dlhodobo narušené, práve v dôsledku mimomanželských vzťahov navrhovateľky. K tomu, že príslušníci policajného zboru ho vykázali z jeho obydlija, došlo iba na základe jej tvrdenia, žiadne známky násillia z jej strany voči navrhovateľke polícia nezistila, pretože ani nemohla, keďže k žiadnemu násilliu nedošlo. Podľa neho nie je opodstatnené, aby len na základe tvrdenia jedného z manželov, sa druhý z manželov stal bezdomovcom. Uviedol, že to, o čo išlo v ich domácnosti dňa 01.01.2014, súdu nemôže byť zrejmé a nemôže ani vedieť, či to súviselo s jeho konaním. Tiež súdu nemôže byť známe, ako konanie pred OO PZ, pod ktorým je vedené jeho vykázanie zo spoločného obydlija skončilo a či boli voči nemu vyvodené nejaké dôsledky, za jeho údajné protiprávne konanie. Podľa jeho názoru, súd prvého stupňa, neúplne zistil skutkový stav v takej závažnej veci, akou je vykázanie zo spoločného obydlija, preto podľa jeho názoru, mal návrh navrhovateľky, ako nedôvodný zamietnuť. Uplatnil tak dôvod odvolania, uvedený v ust. § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p..

Navrhovateľka nevyužila zákonom danú možnosť, vyjadriť sa k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že uznesenie okresného súdu je vecne správne a preto je potrebné, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. toto potvrdiť. O odvolaní odporcu, rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

Cieľom predbežným opatrením v občianskom súdnom konaní, je dočasná úprava pomerov účastníkov konania, s cieľom umožniť ničím nerušené judikovanie vo veci samej. Takéto rozhodnutie, sa obmedzuje na dosiahnutie len predbežných účinkov, neprejudikuje výsledok konania pred súdom a jeho zásahy a dôsledky, pokiaľ ide o právne postavenie povinnej osoby, musia byť v súlade s rozsahom jeho zabezpečovacieho charakteru. Rozhodovanie o predbežnom opatrení v občianskom súdnom konaní, je súčasťou základného práva na súdnu a inú právnu ochranu, podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Súd rozhoduje o nariadení predbežného opatrenia aj bez vyjadrenia ostatných účastníkov. Záujem na rýchlej a účinnej dočasnej ochrane práv navrhovateľa, má prednosť pred právom odporcu, vyjadriť sa k navrhovaným skutočnostiam. Z uvedeného teda vyplýva, že v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, z hľadiska zmyslu využitia tohto inštitútu, ktorým je rýchla a účinná dočasná ochrana práv navrhovateľa, sa nevykonáva dokazovanie v rozsahu, ako je tomu pri rozhodovaní vo veci samej.

Z ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. vyplýva, že predbežným opatrením, môže súd nariadiť účastníkov, aby nevstupoval dočasne do domu, alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej, je dôvodne podozrivý z násillia. Predpokladom na nariadenie predbežného opatrenia v tomto zmysle je to, že povinná osoba je dôvodne podozrivá z násillia, predovšetkým fyzického násillia, hoci sa nedá vylúčiť, ani psychické týranie. Dôvodnosť podozrenia, nemá kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania, alebo priestupkového konania, osvedčenie takéhoto podozrenia, môže vyplývať napr. aj z tvrdení manželky, prípadne z predložených relevantných listinných dôkazov.

V preskúmvanej veci, z obsahu spisového materiálu vyplýva, že účastníci konania sú manželia a spoločne až do doby nariadenia predbežného opatrenia, resp. do doby, ako bol odporca vykázaný OO PZ Trenčín zo spoločného obydlija, t.j. do dňa 01.01.2014, spoločne obývali byt č. 16, na adrese Gen. Svobodu 2750/13 v Trenčíne, ako aj spoločné priestory panelového domu a pivničné priestory. Spoločne s nimi, v domácnosti býva ich 16 ročná dcéra. Podľa tvrdení navrhovateľky, odporca požíva alkoholické nápoje, je agresívny, vulgárne im nadáva, bije ich, vyhráža sa jej zabitím. Podľa jej tvrdenia potom, ako mu oznámila, že sa s ním rozvedie, vyhrážal sa, že ju podreže. Dňa 01.01.2014, bola privolaná navrhovateľkou hliadka OO PZ Trenčín, príslušníkmi ktorého policajného zboru, bol v predmetný deň, odporca vykázaný zo spoločného bytu, na dobu 48 hodín, t.j. do dňa 03.01.2014 do 21.hodiny.

Odvolačí súd, zhodne so súdom prvého stupňa, na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že je tu existencia dôvodov pre využitie inštitútu predbežného opatrenia tak, ako to navrhovateľka svojim návrhom žiadala, pretože jednak z jej tvrdení, ako aj z pripojeného listinného dokladu a to potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydlija odporcu príslušníkmi OO PZ Trenčín dňa 01.01.2014 pod č. DU: 12/TN-2014, vyplýva, že je tu existencia dôvodného podozrenia, tak z páchania psychického, ako aj fyzického násillia, ktorého sa má dopúšťať odporca na navrhovateľke a keďže právo na ochranu života a zdravia, ktoré by mohlo byť odporcom ohrozované, má absolútnu povahu, je teda silnejšie ako prípadné vlastnícke právo násilníka, či právo, ktoré mu vyplýva zo spoločného nájmu bytu, aj odvolací súd dospel k záveru, že je potrebné v záujme ochrany navrhovateľky, právo odporcu vo vzťahu k predmetnému spoločnému bytu obmedziť. Pokiaľ odporca v odvolaní uvádza, že súd prvého stupňa rozhodoval bez toho, aby náležite zistil skutkový stav, nie je jeho námietka opodstatnená, pretože ako už bolo uvedené vyššie, v rámci konania o nariadenie predbežného opatrenia, vzhľadom na účel a zmysel využitia tohto inštitútu, spočívajúci v jeho rýchlej a efektívnej dočasnej úprave pomerov, vykonávanie dokazovania v rozsahu, ako je tomu vo veci samej, nie je možné. Všetky odporcom tvrdené skutočnosti, budú nepochybne predmetom dokazovania, vo veci samej.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako vecne správne, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .